Budapest, 1905. május 21. – Bécs, 1976. május 12.

Értelmiségi családban született, apja ügyvéd volt. 1923-ban, a piarista gimnáziumban érettségizett a fővárosban. 1928-ban a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetem jogi karán jogi és államtudományi oklevelet szerzett, bírói és ügyvédi vizsgát 1936-ban tett. Az egyesült államokbeli Grove főiskoláján jogtudományi doktorátust kapott. Ügyvédként kezdte pályáját, majd 1933-ban a családi hagyományt követve a Pesti Hazai Első Takarékpénztár tisztviselője lett, 1936-tól a bank ügyésze, 1942-től főügyésze volt. Az ország német megszállása és a nyilasuralom idején részt vett az ellenállási mozgalomban. A Független Kisgazdapártnak 1945-től volt tagja, hamarosan a párt pénzügyi csoportjának a vezetője lett. 1945-től a Pesti Hazai első Takarékpénztár igazgatója, 1946. márciustól a bank külföldi magyar javak ügyosztályának a vezetője. 1946. április 6-án kinevezték a Pénzügyminisztérium államtitkárává, május 12-étől hazahozatali kormánybiztos. 1947. március 14-étől pénzügyminiszter, közben Vas megyében 1947. augusztus 31-én országgyűlési képviselővé választották az FKGP listáján.

1948. novemberében egy külföldi útjáról nem tért vissza, 1948. december 3-án levélben mondott le kormánytagságáról. Az FKGP Politikai Bizottsága 1948. december 8-én fosztotta meg párttagságától. Távozása formálisan Dinnyés Lajos miniszterelnök és kormánya 1948. december 10-i lemondásához vezetett. Képviselői mandátumáról való lemondását 1948. december 16-én jelentették be.

Svájcban élt, majd 1949-ben, az USA-ban telepedett le. 1951-ben a Bradly Egyetemen közgazdasági professzori állást kapott, majd ugyanitt 1957-től a School of International Studies igazgatója volt. 1969 és 1974 között az amerikai külügyminisztérium tanácsadójaként működött, számos politikai és közgazdasági témájú cikket írt amerikai lapokba. 1976 elején visszatért Európában, Milánóban telepedett le.